

За межею духу свободи

(роздуми від автора)

Кожне покоління повинно відповісти на питання: хто є герої? Дійсно, як ними стають? Хто може бути впевнений, що вашого сусіда або перехожого на вулиці, який вранці наступив вам на ногу в транспорті, через певний час не назвуть Героєм України? Взагалі, які події мусять статися в житті людини, аби вона вирішила покласти душу і тіло, погодьтесь, в принципі, за абстрактні речі: свободу, справедливість, кращу долю.

Герої... Ми так часто легковажно вживаємо цей термін, що затирається вся його багатогранність, вистражданність, утаємниченість. Зануритися в дослідження на цю тему мене спонукала дивовижна історія трьох українських хлопців з прифронтового Харкова. Вони загинули під час революції Гідності, і сьогодні цих простих чоловіків – Женю Котляра, Влада Зубенка, Юрка Паращука - мільйони людей сьогодні величають героями. Їм встановлюють меморіальні дошки і присвячують експозиції в музеях. Воїни світла зовсім не схожі на Геракла чи Дон Кіхота, Робін Гуда або Мартіна Лютера Кінга. Втім, своєю жертвністю, легкістю йти до кінця і щирістю вони настільки вражають, що наша творча команда вирішила, (принаймні для себе), спробувати знайти відповіді на поставлені питання.

Майже рік в самих різних місцях ми знімали рідних, друзів, однодумців, побратимів, випадкових знайомих і бойових товаришів харківських героїв Небесної Сотні. Десятки свідчень, сотні інтерв'ю, гігабайти хроніки дали можливість ще раз опинитися по той бік барикад зла, вислухавши відверті сповіді тих, хто пройшов крізь пекло. Маючи унікальне відео з вулиці Інститутської, де протягом кількох хвилин один за одним гинуть всі троє наших хлопців, знімальна група вирішила прослідити, що спонукало кожного з них зробити вирішальний вибір їх долі. Це не просто кіно про життя і смерть, кохання і жертвність, віру та прагнення свободи. Ми спробували доторкнутися до найпотаємніших струн душі Влада, Жені і Юрка. Тому у фільмі немає авторського тексту чи пропагандистських кліше – він є оголений нерв емоцій, роздумів, відвертих спогадів.

Сьогодні стрічок про Майдан знято вже чимало. Деякі отримали заслужені нагороди на престижних фестивалях, але фільм «Герої не вмирають», по великому рахунку, є першим дослідженням внутрішнього голосу драйверів української революції. Під таким ракурсом точно про останні дні Євромайдану ніхто не знімав. Хоча, насправді, це кіно не стільки про доленосні події, що змінили Україну, а про кожного з нас, бо за межею духу свободи ми можемо опинитися в будь-яку мить. Так чи інакше, коли історія прискорює ходу, а відчуття гідності опановує мільйонами, свій вирішальний іспит доведеться скласти всім. І про це теж картина, яку неможливо дивитися без сліз та підступаючого кома в горлі.

Якість фільму і його технічні характеристики дозволяють нам показати цю роботу за кордоном на солідних кінофорумах. Втім, мені, як його автору і продюсеру, дуже хотілось би, щоб стрічку «Герої не вмирають» («Heroes never die») подивились не тільки фахівці або люди, які стояли на харківському чи київському Євромайдані. Фільм передусім розрахований на широко коло глядачів. Особливо корисно його подивитися тим, хто сьогодні йде до влади. Там багато кадрів про

український Харків: минулий і сьогоднішній, той, що народжував таке явище як «тітушки» і наразі відчайдушно виборює зміни.

Автор і продюсер - Володимир Чистилін тел. 050 63 155 92